તવહીદ કા ડંકા.

મેરે-મૌલા બુલાલો.

ઇસ્લામકા ઝંડા.

પબ્લીશર:- અબ્દુલ વકીલ
માલીક વકીલ બુક ડીપો.
તીન દરવાજા, અમદાવાદ.

તોહીદ કા ડંકા.

ગઝલ જવદત.

તવહીદકા ડંકા આલમમે બજવાદીયા કમલી વાલેને
હક લાએલાહા ઇલહ્લલાહ ફરમાદીયા કમલી વાલેને
જબચેહરએ અનવર કમલીસે ચમકાદીયા કમલી વાલેને
ઘંઘોર ઘટામેં સુરજકો શરમાદીયા કમલી વાલેને
દિલ એસે રંગીલેકે સદકે ઔર જાં એસે હટીલેકે કુરબાં
હટ કરકે ખુદાસે ઉમ્મતકો બક્ષા દીયા કમલી વાલેને
બનઠનકે ચલે મેરાજકી શબ વલ્લેલકીછબથી ઉસપે ગઝબ
જન્નતકે હુરો ગીલમાંકો શરમા દીયા કમલી વાલેને
કુરવાન લટુંકી ઉનવટ કે [illegible] લટકી [illegible]મેં દીલ [illegible]કે
હર તરહસે દોનું આલમ[illegible] લુટવાદીયા કમલી વાલેને
રંગ ઉસકા ન મીટનેવાલા થા ઉમ્મત કે ગુનાંહુ[illegible]થા
વોહ આબે રેહમત કોસરસે ધુલવા દીયા કમલી વાલેને
ઝુલફોંકી મ્હકને મસ્તકીયા ચિતવનકી ઝલકને દીલછીના
હરતરહકી બાંકી અદાઓંસે લુટવાદીયા કમલી વાલેને

દુસરી બાર   પ્રત ૨૦૦૦   સને ૧૯૩૦

પબ્લીશર

અબ્દુલ વકીલ અબ્દુલ જલીલખાં

માલીક—વકીલ બુકડીપો.

તીન દરવાઝા અહમદાબાદ.

મનહર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં મોતીલાલ ગણપતરામે
છાપ્યું પાનકોર નાકા-અમદાવાદ.

કીંમત દો આના.

પીપીકે પેયાલે કવસરકે લુટીંગે મઝે જી ભરભર કે
ઈન્ના આતયના કલકવસર ફરમાદીયા કમલી વાલેને
વોહ કમલી એજબકા કીમતથી કીસનાઝસેહને સરપેરખી
સબ ઝરકે દુશાલે વાલોંકો શરમાદીયા કમલી વાલેને
જબ હક્કી તરફસે ઉમ્મતકો મેરાજકી શબ ઇનઆમમીલા
ખુશહોકે દામન કમલીકા ફેલાદીયા કમલી વાલેને
ખુશકી મેં તરી પેદા કરદી હરશાખ હરી પેદા કરદી
મેંહબાગે જહાંમે રહમતકા બરસાદીયા કમલી વાલેને
ગયે અર્શપેકુબ્રહુવા હાંસીલઅલ્લાહસે જાકે હુવે વાસીલ
કયા જાને ખુદાકો જાકર કયા સમઝાદીયા કમલી વાલેને
ઇલ્લામ મીલા ઇમાન મીલા પડનેકે લીએ કુરઆન મીલા
જુદતકો જો કુચ્છ દીલવાના થા દીલવાદીયા કમલી વાલેને

છુપ છુપા કે લે લીયા.

દીલ.

છુપ છુપા કે લે લીયા દીલ અયસા દીલબર કોન હય
કુછ નઝર પડતી નહી પરદે કે અંદર કોન હય
સંગે અસવદ રખદીયા ઓર ખુદ મદીનાંજાબસે
યે ખબર હોતી નહી કાઅબે કે અંદર કોન હય
રોકતી હે રાઝે પીનહાંસે શરીઅત કયા કહું
યા રસુલીલ્લાહ તુ અલ્લાહો અકબર કોન હય
યા નબી તુઝસે બને લાખો નબી સાહેબ વલી
અયસા હાથોંકા સખી દીલકા દીલાવર કોન હય
સબસે અવ્વલ સબસે આખીર સબસે અફઝલહે તુહી
અંબીયામેં યાનબી તેરે બરાબર કોન હય
પીરકી દીલ પર નઝર હે સબ ઉસે માલુમ હય
જાનતા હે કોન યે ગુમનામ નેયર કોન હય

ગઝલે અમીર.

નહો બોસા નિગાહે લુત્ફહી પર દીલ સનમ લેલો
તુમ્હારા માલહય તુમ દેકે કીમત બેશોકમ લેલો
ગલા ખનજરપે મેને રખદીયા તો આતેહી બોલે
કરીંગે ઝુબ્હ ઠેરો કયું મરે જાતે હો દમલેલો
સુએ મયખાના આ નીકલે જો કાઝી દુખ્તે રઝ બોલી
બડે મુરશિદ હેં હઝરત મયકશો ઉઠો કદમ લેલો
ખબર હઝરતે મજનું કે આઇ નજદમેં લયલા
ન પોહચે હાથ મહમીલ તક તો નાકે કે કદમ લેલો
અમીર ઉસ દાસીયે દોરાંકો ખત લીખના જો હો તુમકો
ફલકસે માંગલો કાગઝ અતરદાસે કલમ લેલો

મેરે મૌલા બુલાલો.

મેરે મવલા બુલાલો મદીને મુઝે,
ગમે હીજર તો દેગા ન જીને મુઝે
કાફલે વાલે સબ ગએ મંય હાથ મલતા રેહ ગયા.
જા તડપતી રેહે ગઈ ઓર દીલ મચલતા રેહ ગયા.
લીયા સાથ ન અપને કીસીને મુઝે,
મેરે મવલા બુલાલો મદીને મુઝે—૧
દેખીએ કીસ્મતમેં લખ્ખી હેઝેયારત યા નહી
દેખ્યે રવઝેપે બુલવાતે હેં હઝરત યા નહી,
યેહી સોચહે બારા મહીને મુઝે
મેરે મવલા બુલાલો મદીને મુઝે—૨
અય અજલ મત જાન લે યેં જાં બહોત મુશકીમેં હય.
જાન દું રવઝેપે યેહ અરમાન મેરે દીલમેં હેં;
કોઇ દીન ઓર અભી દે જીને મુઝે
મેરે મવલા બુલાલો મદીને મુઝે—૩
હીંદસે યા સાકીયે કૌસર બુલા લીજે મુઝે

એક પ્યાલાઆબ ઝમઝમકા પીલાદીજે મુઝે,
પડે હીજામેં આંસુ ન પીને મુઝે—૪
મેરે મવલા બુલાલો મદીને મુઝે
યા મોહંમદ મુસ્તુફા તસકીન તે. કીજે મેરી
આતીશે ફુરકતમેં જલતાહું ખબર લીજે મેરી
લગે મૌતકે આને પસીને મુઝે
મેરે મવલા બુલાલા મદીને મુઝે—૫
ફીકરે દુન્યા સેંકડો એક હસરતે દીદારહે
મય મુસાફર હું અકેલા તેરી મદદ દરકારહે
કોઈ રાહમેં લુટે ન છીને મુઝે
મેરે મવલા બુલાલો મદીને મુઝે—૬
માર ડાલા ઈસ વતન ને ઓર હિંદુસ્તાનને,
મુફ્લિસી ને બેકસી ને શોકને અરમાન ને,
દીએ રંજેપે રંજ સભીને મુઝે,
મેરે મવલા બુલાલે મદીને મુઝે—૭
આસમા થામે જમીં, પકડે વતન રોકા કરે
મય ન ઠયરૂંગા નઠયરૂગા કોઇ ચીંખા કરે
કીયા આદ હે મેરે નબીને મુઝે
મેરે મવલા બુલાલો મદીને મુઝે—૭
અશકેહસરતરાતદીનઆંખોસેંમય બરસાઉંગા
ઇન્શા અલ્લાહ નુર આખોસેં મદીને જાઉંગા
ચેહી જાવેગે લેકે સફીને મુઝે
મેરે મવલા બલાલો મદીને મુઝે—૯

ગઝલે વહશી

ઉંસ નુરે મુજસ્સમને લુભાયા મેરા દીલ હે
યારબ તેરે મહબુબ પર આયા મેરા દીલ હે
શયદા રૂખે મહબુબે ખુદાકા મેરા દીલ હે
કુરઆંનકી કસમ મોમીનો કાબા મેરા દીલ હે
તુ હુરકા શયદાહે મેં આશીકે મોહમ્મદ હું
ઝાહીદ તેરે દીલસે તોયે અચ્છા મેરા દીલ હે

બન જાએ અગર ખાનએ નાલેન મોહમ્મદ
દાવા મેં કરૂ અરશે મોઅલ્લા મેરા દીલ હે
વહશીજો ખરીદારે હુસ્ન હો ઉનહેં દેખો
મેં બેચ ચુકા હું યે પરાયા મેરા દીલ હે

ગઝલ.

કબ હેં દરખ્ત રોઝએ વાલાકે સામને
મજનું ખડે હેં ખયમએ લયલા કે સામને
એક એક કો બખ્શવાએંગે મેહશર મેંહકસે વોહ
યુસુફકી બન પડેલી ઝુલેખા કે સામને
જલવે કે દેખને કે લીયે કોઇ ભી તો હો
મુહસે નકાબ ઉલટ દીયા મુસાકે સામને
કયસા મુકામ કાફલેવાલો ચલે ચલો
ઠેરેંગે ચલકે ઉસ શહે વાલા કે સામને
જીસ મુરદેકો ન હઝરતે ઇસા જીલાસકે
લે આઓ ઉસે મેરે મસીહા કે સામને
કહે દીજીઓ સબા મેરી હાલત ઝરા ઝરા
જાના હો ગર તેરા મેરે આકા કે સામને
ગર વો કરમ કરેં ન કરે અખતીયાર હે
અકબર તુ અરઝ કરના ઝરા જાકે સામને

ગઝલે બેદમ

મેં વો દીવાના તેરા અય રશ્ક લયલા હો ગયા
શીકલપર મેરી તેરી સુરતકા ધોકા હો ગયા
આઇના ખાનેમેં જાતે જાતે યે કયા હો ગયા
આપ અપની શીકલકા હમકો તમાશા હો ગયા
નામથા મયખાર જીનકા બનગયા સાકી વોહી
જબ મયે પુર કયફસે બલરેઝ મીના હો ગયા
તેરે છુપનેમેં ભી અય પરદેનશીં એક લુત્ફ હે
દેર થા જો ઘર તેરે છુપનેસે કાબા હો ગયા
તુમ અકેલે ઓર મોતને બે બેલે દેખીયે

એક લફ્ઝે કુન કહા ઓર કુનસે કયા કયા હો ગયા
હો ગયા બેરમ મરીઝે ગમ તો આકર કબ્ર પર
હસ કે ફરમાને લગે ઈસા કે અચ્ચા હો ગયા

ગઝલે મફતુન.

હમ તુમપે મર રહે હેં આશિક હો તુમ કીસી કે
દાવે તો દોસ્તીકે બરતાવ દુશમનીકે
મુદ્દતકે બાદ આઇ હે આજ વસ્લકી શબ
અંદાઝ અબ દીખાઓ કુછ તો હસી ખુશીકે
સરકાર ઈશ્કકે હેં કુછ કાયદે નીરાલે
દુન્યાસે હેં અનોખે આદાબ બંદગી કે
સાકી હે ઈંદકા દીન જી ભરકે અબ પીલાદે
મુદ્દતસે તીશને લબહું અરમોને મય કશીકે
મસતીમેં હાથ અપના સીનેપે ઉનકે પહોંચા
ગફલતમેં યે મઝાથા કુરબાન બે ખુદીકે
લબપર યે આહ કયસી ચહેરા યે ઝરદ કયું હે
સચ સચ બતાઓ મફતુન આસીક હો કયા કીસીકે.

ગઝલે હકીમ.

હુરો ગીલ્લમાં સર ઝુકાતે હેં બડી સરકાર હે
મરહબા સલ્લેઅલા કયા સાબિરી દરબાર હે
હો અતા મુઝકોભી રંગે સાબીરી સાબીર પીયા
મેં ફકીરે બેનવા તેરી સખી સરકાર હે
કયા બતાવું મેં નશેમન અપના મુરગાને ચમન
સાબરી બુલબુલ હું મંય કલીયર મેરા ગુલઝાર હે
હો નઝર એક પ્યારકી મુઝપર કે મે બે આસ હું
અય નબીકે લાડલે તુમપર ખુદાકા પ્યાર હે
મેરી કીસ્મતકા બદલ દેના અલી અહમદ પીયા
આપકો આસાન હે મવલા મુઝે દુશવાર હે
અય સરાબે સારાબે સાબીરી કયા કેફ હે વલ્લાહ તેરા
મસ્ત હે કોઇ કોમે બે ખુદ કોઈ સરશાર હે

લે ચલ અય શોક ઝીયારત જાનીબે કલીયર મુઝે
કુરકતે સાબીરમે અબ જીના મેરા દુશવાર હે
અય જમાલે રૂએ સાબીર વાહ કયા કહેના તેરા
દીલ હે બેખુદ આંખ મહવે લઝઝતે દીદાર હે
કયા પ્યારા નામ હે સાબીર પીયાકા અય હફીમ
મેરી એક જાને હઝીં કુરબાન સો સો બાર હે

ગઝલે જલીલ

તલવાર ખીંચકે પંજએ કાતીલમે રેહ ગઇ
બીસમીલકી આરઝુ દીલે બીસમીલમેં રેહ ગઈ
ઝોંકા જબ આ ગયા કોઇ મજનુકી આહકા
લયલા તડપકે પરદએ મેહમીલ મેં રેહ ગઈ
ફીરતી રહી નીગાહમેં તસવીર યારકી
આખીર ઉતરકે આંખસે વો દીલ મેં રેહ ગઇ
કાતીલકા હાથ હાય રૂકાભી તો કબ રૂકા
થોડીસી જાન જબ તને બીસમીલ મેં રેહ ગઈ
એક તેગે નાઝ ઇતનીભી તેઝી ન ચાહીયે
દીદારકી હવસ દીલે બીસમીલ મેં રેહ ગઈ
ખંજર ઇધર ખીંચા ઉધર આહેં ખીંચી મગર
થોડીભી ચલકે કબજએ કાતીલ મેં રેહ ગઈ
ચલતી હે તેગે નાઝ મઝે લુટલો જલીલ
કહેના ન ફીર કભી કે હવીસ દીલમે રેહ ગઇ

ગઝલ.

વો અગર હીલા કરે મદફન તક આનેકે લીયે
હાથ નીકલેંગે જનાઝેસે બુલાનેકે લીયે
શીકલ અચ્છી રંગ ગોરા બાલ લાંબે ચશમે શોખ
કીસ જગેકી ખાકલી તુમકો બનાનેકે લીયે
યે અદાએં યે જફાએં યે જવાની યે સીતમ
ઢુંઢલો મઝદુર કોઇ બોજ ઉઠાનેકે લીયે

ચાદરે આબે રવા બનકે લીપટ જાવુંગા મેં
તુમ અગર ઉતરોગે દરીયામેં નહાને કે લીયે
મેં નિચોડુંગા હથેલીમે તુમારે ખુને દીલ
હાથમેં તુમ હાથ દો મેંહદી લગાનેકે લીયે

ગઝલ.

એક જાન મેરી તનમેં એક જાન સામને હે
હર આન તેરી સુરત અયજાન સામને હે
વાયદા કીયાથા તુમને અચ્છા કસમ તો ખાઓ
રખ્ખો તો હાથ ઇસપર કુરઆન સામને હે
દીલ ચાક ચાક કરકે વો મુજસે કેહ રહે હે
ગર દીલ તેરા યેહી હે પહેચાન સામને હે

ગઝલે રોશન.

જો પુછા મેને ઝાલીમસે મુઝે કયુ દાર પર ખીંચા
તો બોલા તુને કયું નકશા મેરા દીવાર પર ખીંચા
હઝારો દીનસે બેદીન હુવે જાતે હું દેખો તો
અજબ નકશા કીસીને યે જબીને યાર પર ખીંચા
શબે વાયદા વો કહેતે હેં ન આતે હમ કભી રોશન
તેરે જઝબે મોહબ્બતને મુઝે ઇકરાર પર ખીંચા

ગઝલ.

બુએ હર ગુલમેં પરવર દીગાર હે
ગુનચે ગુનચેસે તું આશકાર હે—બુએ૦
જો મેહશરમેં પુછેગા મુઝસે ખુદા
તો યે કહેદુંગા મેં અપને સરકો ઝુકા
તેરા બનદા એક યેભી ગુનેહગાર હે-બુએ૦
વો મનસુર અનલહક તો સુલી ચડા
હકકે કહેનેકી દુન્યામેં પાઈ સઝા.
જો હે આશીક વો બાલાએ દાર હે-બુએ૦

ઉસને ઠોકરસે મુરદે દીયે હેં જેલા
ખીંચી ખાલ બદનસે દીયે દુરરે લગા
છુટી ખુનકી બદનસે કુવારહે—બુએ૦
ખ્વાર કરતીહે આશકકો દીલકી લગન
કેસો ફરહાદ મારે ફીરે કોહેકન
બીકા યુસુફ મીસર કે બાઝારહે—બુએ૦
મેંને દુન્યામેં આકરકે કુછ ન કીયા
ઓર કીયાભી તો મેને બુરાહી કીયા
મેરે સરપર ગુનાહોંકા બાર હે—બુએ૦

ગઝલ

ફીસકે ખીરામે નાઝને કબ્રમેં દીલ હીલા દીયા
સોયા થા મેં જો ચેનેસે કિસને મુજે જગા દીયા
પુછા ન જીતે જી કભી દરદે જીગરકા માંજરા
કબ્રપર વો આએ હંય ખાકમેં જબ મીલા દીયા
તુમ તો અદુપે જાન દોં કરતે હો મુજસે દીલ તલબ
અબ તુમે ઈસ દીલસે કયાં ગરજ તુમને તો દીલ જલા દીયા
દીલને બનાકે મેહમાં ખન્જરે તીરે યાર કો
લખતે જીગર ખીલા દીયા ખુને જીગર પીલા દીયા
સચ હય તુમારી કયા ખતા યે તો મેરા કુસુર હય
ખુદહી બલામેં ફસ ગયા ઝુલફોમે દીલ ફસા દીયા
ખુબ કીયા હે આપને ઉસ શહીદે નાઝકા
ટુટે હુંવે મઝારપર આકે શમઆ જલા દીયા
જાઓ સીધારો મેરી જાં તુમપે ખુદાકી હો અમા
બીછડે હુવે મલેંગે ફીર કીસમતને ગર મીલા દીયા

કવ્વાલી.

મીલનાથા તો મીલ લેતે ઉસ નુરે મુજસ્સ્મ—દસે
કયું જાકે ચલે આએ દરબારે મોહમ્મદસે
અલ્લાહકે પલ્લેમેં વેહદતકે સીવા કયા હય
જો કુછ મુંઝે લેનાહય લેલુંગા મોહમ્મદસે

રોઝે મેં મોહમ્મદકે હમને તો ખુદા દેખા
અલ્લાહકી આવાં આઇઝેં ઈસી ગુમ્બદસે
મરકદકે ફરિશ્તો તુંમ ચુપચાપ ચલે જાઓ
ગર તુમને મુઝે છેડા કેહદુંગા મોહંમદસે
અય બાદે સબા તુરબત મોહતાજે મરયમત હય
મટ્ટી મુજે થોડીસી લાદે દરે એહમદસે
કયું ઝીકરે ખુદા છેડા અય મુનકરો તુરબત પર
કુછ બાત ન કરનેદો તસવીરે મોહમ્મદસે
મુઝતર મુઝે તયબાકી જીસ વકતકે યાદ આઇ
નીકલા મંય જીગર થામેં ટુટે હુવે મરકદસે

ઇસલામ કા ઝંડા.

ઈસલામકા ઝંડા આલમમે ગડવા દીયા કમલી વાલેને
કાબેમે બુતોંકોં કલમએંદી પડવા દીયા કમલી વાલેને
ઘુંઘટ જો અપને ચેહરેસે સરકા દીયા કમલી વાલેને
દીખલાકે જમાલ એક આલેમકો તડપા દીયા કમલી વાલેને
જબ ચેહરે એ અનવર કમલીસે સરકા દીયા કમલી વાલેને
ગોયાકે ખુદાકો બેપરદા દીખલાં દીયા કમલી વાલેને
કયું બોર્ફ઼ેહો રોઝ જઝા હમકો ધુલજાએગેં સબ ઈસ્યાં અબતો
જીસ વકતકે અબરે રહેમતકો બરસા દીયા કમલી વાલેને
દે દેકે શરાબે દાવતકો ઓરોંસે મીટા કર કસરતકો
વો જલવાએઈ રક ઈસ ઉમ્મતકો દીખલા દીયા કમલી વાલેને
આશકકે દીલસે પુછો ઝરા વો કદકી ફ઼બન વો રૂખકી ઝીયા
દીખલાઈ કભી જોબનકી અદા તડપા દીયા કમલી વાલેને
કયા નિગહતે ગુલશે સલ્લેઅલા જીસરાહસે ગુજરે શાહેહુદા
વોહ કુચાબી અપની ખુશબોસે મેહકા દીયા કમલી વાલેને
રો રો કે કભી તો હારૂ મે જા નીકલે ‘કભી કોહો સારોમે
અલ્લાહસે અપની ઉમ્મતકો બખ્શવા દીયા ચમલી વાલેને

જામ બહેરે ગુનાહસે કીસ્તી ઉમ્મતકી મોલા આન પડી
તુફાને બલાસે કીનારે તક પહોંચા દીયા કમલી વાલેને

ગઝલ

ગુલ બાગે તમનાકી ચુનચુનકે બીના ડાલી
લાયાહુ મદીનેમે મહેબુબે ખુદા ડાલી
દરબારે મોહમદમે લે જાનેકો કાબીલ હો
ચુનચુનકે તું ઇસ ગુલકીલાબાદે સગા ડાલી
બર આઇ મુરાદે સબ અરમાન હુવે પુરે
ગરદન તેરે રોઝે પર જીસ વકત ઝુકા ડાલી
દોજખસે બચાતેહી કોવસર હમે પીલવાયા
અલ્લાહસે હઠ કરકે જન્નતભી દીલા ડાલી
જન્નતકો ભલા તેરે રોઝેસે કહા નીશબત
વોહ દુસરી મંજીલ થી પહેલે યે બીના ડાલી
જન્નત હમે મીલ જાએ યે આપકા સદકા હે
હમને તો કોઇ એસી દુનિઆમેં બીના ડાલી
હરગીઝ નહી માનુગા કહે દુગા મોહમદસે
તુને તો ફલક મેરી તુરબત ભી મીટા ડાલી
લીલ્લાહા ખબર લીજીયે બીમારે મોહબ્બતકી
અબતો ગમે ફુરકતને એક આગ લગા ડાલી
રો રો કે તેરે ગમમે ઇસીયા કી સીહાઇ સબ
આકા મેરી આંખોંને અશકોં સે બહા ડાલી

ગઝલ

વહેદત કે ચમનકી કુક્કે હકમે ઝહેરથી ડાલી કુલોંકી
સદ આફરી ઇસલામ તુજે તુનેહી હવાલી પુલોંકી
પઝ મુરદા બાદે સમુનસેથી વોહ નસીબ સહેરસે સગુફ્તા હુઇ
ગુન્ચોને મેહકલી ગુન્ચોસે કુલોંને પીઝાલી કુલોંકી
ગરજાયે તુ રોઝયે અકદસપર ઉસ રશકે ચમનકી ઝીયારતકો
અન્દાજે તલ્લુક બેજા હે એક ડાલી હો ખાલી કુલોંકી

ઈસ બાગે જહાંમે આયા હે જબસે વોહ ગુલે ઓરંગ નશી
સુરખી સે સફકકી રંગતમે બેશક અડ ગઈ લાલી પુલોંકી
આરાસ્તા બાગે જહાં જો હુવા એ બાગે સબા વહાં સલેઅલ્લા
તોહીદકે તુને ગુલશનસે ખુશબુસે ભરીડાલી ફુલોંકી
સદઆફ્રીએ મુરગાંને ચમન અય ઝબ વો ઈવાને ચમન
યે તુમને જો અપની જોદતસેલી શાખ નીરાલી પુલોંકી

ગઝલે હુસેન

ફિરદૌસ હે ખજુલ રૂખે હઝરત કે સામને
કેહતા હે પરત સરવે નુબુવ્વતકે સામને
કહતા લુતફે શાફિયે ઉમ્મત યેહી મુજે
કયા હે તેરે ગુનાહ મેરી શફકતકે સામને
યારબ જો મેં મરૂ તો મદીને મેં હી મરૂં
મરકદ બને તો શાહકી તુરબત કે સામને
કટકટકે ગીર પડે યે સર કાશાને દેહર
હઝરતકી ઝરબ તગ જલાલતકે સામને
મશાહરમેં આસીયોંસે કહેગા યે ફઝલે હક
લે જાવ અઝે શાહો ઉમંગકે સામને
ઉનકે કરમસે હો તો હો લાયક અજબ નહિ
કમ બયાં હમ હે જીનસે શફાઅત કે સામને
કમ એક કોહસે નહી કોહે ગુનાહ મેરે
હઝરત તુમારે કુલઝગે રહગત કે સામને
અલ્લાહ વોભી દીન મુજે હાસીલ કરે હુસેન
બીસતર જમાઊં મે દરે હઝરત કે સામને

તમામ શુદ.

દીની કિતાબેં

કુરઆન શરીફ રૂ.	૪—૦—૦	પંજસુરા ચીઝ	
પંજસુરા રફ જીલ્દવાલા	૦—૮—૦	સુનહેરી જીલ્દવાલા	૧—૦—૦
પંજસુરા બગેર જીલ્દ	૦—૬—૦	પંજસુરા છોટા	૦—૨—૦
સુરએ કેફ	૦—૪—૦	દોઆએ ગંજુલ	
તરીકએ ફાતેહા	૦—૨—૦	અર્શ	૦—૨—૦
હદીયતુલ મુસ્લેમીન	૦—૬—૦	અરકાને ઇસ્લામ	૦—૬—૦
મજમુએ મુનાજાત	૦—૨—૦	વઝાએફે કાદરી	૦—૬—૦
યાસીન શરીફ	૦—૨—૦		

હદીસ શરીફ.

ઝવાહીર શરીફ	૦—૧૦—૦	બુખારી શરીફ	૧—૪—૦
તરતીબુસ સલાત	૦—૬—૦	સુબ્હોકા સીતારા	૦—૮—૦
મુકદ્દસ રસુલ	૦—૯—૦	હઝાર મસાએલ	૦—૫—૦
રાહતુલ કુલબ	૦—૪—૦	સરકારે મોહંમદી	૦—૮—૦
રૂકનદ્દીન સુનેરી જીલ્દ	૧—૮—૦		

મોલુદ શરીફ.

મીલાદે અકબર બડી	૦—૮—૦	વાઈઝુલ ઇસ્લામ	૦—૮—૦
વાઈઝુલ ઇમાન	૦—૮—૦	મીલાદે રસુલ	૦—૬—૦
મેરાજનામા	૦—૩—૦	નજમુઝ્ઝકીયા	૦—૮—૦
રીવાયતે બીસ્મીલ્લા	૦—૨—૦	ગુલશને બગદાદ	૦—૨—૦
મોહબુબ સુબ્હાની	૦—૨—૦	મીલાદે અકબર છોટી	૦—૬—૦
મીલાદે શાને ખુદા	૦—૪—૦		
મજમએ મહદીયાત	૦—૮—૦		

હર કિસમકી કિતાબે મિલનેકા પત્તાઃ—

વકીલ બુક ડીપો.

તીન દરવાઝા, **અહેમદાબાદ.**